Κυριακής μυστής.... Στή Θεσσαλονίκη οἱ φοιτητές κηρύκευσαν ν' ἀγωνιστοῦν γιά τήν Ἕνωση. Τόν ἴδιο ὅρκο ἔδωσα κι ἐγώ στόν ἑαυτό μου – μάρτυς μου ὁ Θεός. Ἀγωνίστηκα γιά τήν Κύπρο· ὅταν χρειαστεῖ συναγωνιστή μέ πίστη – δίψα σου θά βρεθῶ.

Μέ μεγάλη ἀγωνία παρακολουθήσαμε ἀπό τίς ἐφημερίδες, τήν ἔκδοση τοῦ πρώτου παράνομου ἀεροπλάνου στήν Κύπρο, μέ τόν τίτλο "Ἕνωσις". Φαίνεται πώς ἡ Ἀγγλία τό μόνο γλῶσσα πού καταλαβαίνει τά μηδενίζει τ' ἄρματα... Κι αὐτή τή γλῶσσα τή μιλᾶνε πολύ ὄμορφα κι ἀποτελεσματικά οἱ "Ἕλληνες – καλό νά τοῦς τό θυμίζουμε πότε-πότε. Τάχα πρέπει νά μεταφραζόμαστε τυχεροί γιά τή μοῖρα μας;... Νά πρέπει νά μαθαίνουμε τί χρέη πέτυχαν καί τί χρέη τ' ὅλου μέ τήν ἴδια πίστη καί τήν ἴδια ἐπιχειρεῖα;... Ἢ τάχα πρέπει νά θεωρεῖται θεοῦς ζῶντες πού ἡ μοῖρα τοῦς ἔφερε νά μποροῦν νά ἀριστερώνουν τή θωή τοῦς ὅλη στά γράμματα;.. Ἴσως, σέ τελευταία ἀνάλυση ἡ ὀρμή μας ν' ἀγωνιστοῦμε πνευματικοῦς νά εἶναι ὑπαρκτοῦ τοῦ ἀγώνα μας γιά ἀποτίμηση – ἕνα εἶδος κλειστῆς ταχύτητας. Ἴσως πάλι, ἡ ἀποτελεσματικότητα τῆς ἀξιοπρέπειας μας νά ὑψώθηκε στήν κλειστή μας παρουσία στά στενά ὅρια τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, τῆς Μεσογείου, τοῦ κόσμου.... Πάντως ὁ Ἑλληνισμός "ἀπολυτικά" δικαιώνει τήν παρουσία του στοῦς αἰῶνες κί εἶναι πηγή ἔμπνευσης – πηγή καί γέφυρα ἀνθρωπιᾶς.....

Τά δικά μου τά νέα εἶναι καλά καί πολύ χρήσιμα σέ σημαντικά γεγονότα. Τόν Ἰούνιο ἀποφοίτησα ἀπό τό Πανεπιστήμιο τοῦ Chicago μ' ἕνα Master's στό Συγκριτικό Δίκαιο. Μετά εἶχα νά διαλέξω ἀνάμεσα σέ μιά ἐπιστροφή στή Columbia, μιά τοῦ Chicago καί μιά